

Lịch Sử Ẩn Khuất của Câu Bốn Mười - Số Mười

Điểm Giữa

Jeff Pippenger

2026-05-14

Lịch sử ẩn kín của Đa-ni-ên chương mười một câu bốn mươi phù hợp với lịch sử được tiêu biểu trong các câu mười đến mười sáu của cùng chương ấy. Trong các câu mười đến mười sáu, dòng của con thú từ đất trong Khải-huyền mười ba, tức chiếc sừng Cộng hòa bội đạo của Hoa Kỳ, được tiêu biểu bởi Donald Trump; dòng của chiếc sừng Tin Lành bội đạo của Hoa Kỳ được tiêu biểu bởi Ma-ca-bê; dòng của con thú từ biển là giáo hoàng quyền được tiêu biểu là “những kẻ cướp bóc trong dân người”; và dòng của con rồng được tiêu biểu bởi các vua phương nam khác nhau cùng Philip xứ Macedonia. Dòng của một trăm bốn mươi bốn nghìn được tiêu biểu bởi Phi-e-rơ.

Miền Trung Đạo Lộ

Trong lịch sử ẩn giấu ấy, phần giữa được nhấn mạnh lặp đi lặp lại. Hai trăm năm mươi năm bắt đầu vào năm 457 TCN kết thúc vào năm 207 TCN, ở giữa các trận chiến Raphia và Panium, là hai cuộc chiến tranh ủy nhiệm cuối cùng của các câu mười một đến mười lăm. Hai trăm năm mươi năm của con thú từ đất, bắt đầu vào năm 1776, kết thúc vào năm 2026, là năm của các “cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ” trong đấu trường chính trị của con thú từ đất. Phi-e-rơ ở tại Sê-sa-rê Phi-líp (Panium), ở điểm giữa của ba lần Đấng Christ chỉ riêng đem theo ba môn đồ.

Trong lịch sử của những đường song song ấy, Phi-e-rơ đại diện cho những người sửa chữa và lặp lại lời cảnh báo về các quả cầu lửa trên Nashville. Tên của Phi-e-rơ đã được đổi ngay chính giữa các chương mười một đến hai mươi hai của Ma-thi-ơ, cũng như chương ở giữa của Áp-ram trong các chương mười một đến hai mươi hai đã xác định phép cắt bì là dấu hiệu của giao ước, đi cùng với phần giữa của các chương mười một đến hai mươi hai trong Khải Huyền, nơi đánh dấu dấu hiệu của giao ước sự chết trong Khải Huyền mười bảy. Điểm giữa là nơi một trăm bốn mươi bốn nghìn được thay đổi từ một người Lao-đi-xê sang một người Phi-la-đen-phi, và thiên sứ ở giữa của ba thiên sứ là thiên sứ thứ hai.

Bước thứ hai, hay điểm giữa, là thời kỳ của sự thử nghiệm đền thờ thứ hai, tiếp theo sự thử nghiệm thứ nhất và mang tính nền tảng. Sự thử nghiệm thứ nhất của năm 2024 là khả tượng bên ngoài được thiết lập bởi biểu tượng của La Mã, và sự thử nghiệm thứ hai là khả tượng marah (gương soi) bên trong về Đấng Christ trong Nơi Chí Thánh. Trong lịch sử của vị thiên sứ thứ hai, sứ điệp tiếng kêu lúc nửa đêm đến để ban quyền năng cho sứ điệp của vị thiên sứ thứ hai.

Trong lịch sử phong trào Miller năm 1840, Josiah (nghĩa là nền tảng của Đức Chúa Trời) Litch đã thực hiện một sự điều chỉnh trong việc ông xác định lời tiên tri về Hội giáo của tai vạ thứ nhất và thứ hai; và vào năm 1844, Samuel Snow đã thực hiện sự điều chỉnh đối với lời dự báo về năm 1843, ứng nghiệm dự ngôn mười người nữ đồng trinh. Phi-e-rơ vào năm 2026 phải điều chỉnh lời dự báo thất bại về các quả cầu lửa của Nashville, như được tiêu biểu bởi sự thất vọng của phong trào Miller năm 1843, và điều chỉnh sứ điệp về Hội giáo như được tiêu biểu bởi công việc của

Josiah Litch vào năm 1840. Hai biển cổ Millerite ấy của các năm 1840 và 1844 tượng trưng cho sự ban quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 và sự ban quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ hai vào ngày 17 tháng 8 năm 1844. Cùng nhau, chúng xác định sự ban quyền năng cho tiếng kêu lúc nửa đêm khi các quả cầu lửa của Nashville giáng xuống.

“Thiên sứ hiệp nhất trong việc công bố sứ điệp của thiên sứ thứ ba sẽ làm sáng rực cả đất bằng vinh quang của mình. Ở đây đã được báo trước một công việc có tầm mức toàn cầu và quyền năng phi thường. Phong trào tái lâm trong các năm 1840–44 là một sự biểu hiện vinh hiển của quyền năng Đức Chúa Trời; sứ điệp của thiên sứ thứ nhất đã được truyền đến mọi trạm truyền giáo trên thế giới, và tại một số quốc gia đã có mối quan tâm tôn giáo lớn lao nhất từng được chứng kiến ở bất cứ xứ nào kể từ thời Cải chánh thế kỷ thứ mười sáu; nhưng tất cả những điều này sẽ còn bị vượt xa bởi phong trào hùng mạnh dưới lời cảnh báo cuối cùng của thiên sứ thứ ba.” Thiên Ác Đầu Tranh, 611.

Câu hỏi đặt ra là vì sao, giữa tất cả các thành phố tại Hoa Kỳ, sự quan phòng của Đức Chúa Trời lại chọn Nashville. Khi tai vạ thứ ba giáng đến vào ngày 11/9, hai tòa tháp đôi của New York và Ngũ Giác Đài tại Washington, DC là những mục tiêu bị tấn công. Một chiếc máy bay thứ tư đã rơi xuống đất. Biểu tượng của con thú từ đất là đất; biểu tượng cho sức mạnh kinh tế của nó là New York; và biểu tượng cho quyền lực quân sự của nó là Ngũ Giác Đài. Khi Hoa Kỳ cưỡng bách thế gian chấp nhận dấu của thẩm quyền giáo hoàng và hệ thống chính trị giáo hội-liên hiệp-với-nhà-nước là hình tượng của con thú, nước này thực hiện điều đó bằng quyền lực quân sự và kinh tế của mình, vì Khải Huyền đoạn mười ba xác định việc con thú từ đất sử dụng quyền lực để cấm những người trung tín mua hay bán, và cũng giết chết những ai đứng về phía ngày Sa-bát thứ bảy của Đức Chúa Trời. Biểu tượng tiên tri ấy được trình bày là “xe cộ, kỵ binh (quyền lực quân sự) và tàu thuyền” (quyền lực kinh tế) trong Đa-ni-ên 11:40.

Trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người, Hội giáo bắt ngờ đánh vào đất vinh hiển bốn lần. Lần thứ nhất là biển cổ 11/9, lần thứ hai và thứ ba là đất vinh hiển xưa theo nghĩa đen, rồi đến Nashville. Lần thứ tư là trận động đất của Khải Huyền đoạn mười một, tức là luật ngày Chủ nhật. Trong bối cảnh của Ba-la-am và ba thiên sứ, hai cuộc tấn công ngày 7 tháng 10 năm 2023 và Nashville tượng trưng cho hai vườn nho Kinh Thánh của dân giao ước của Đức Chúa Trời.

Khi vết thương chí tử của ngôi giáo hoàng được chữa lành tại luật ngày Chủ nhật, sự biểu hiện thứ hai của Thời kỳ Tăm tối bắt đầu. Tai họa thứ nhất và tai họa thứ ba là như nhau, vì Đấng Christ luôn minh họa sự cuối cùng bằng sự ban đầu; như ngôi sao sa là Mohammed trong tai họa thứ nhất, kẻ đã vạy chìa khóa mở vực sâu không đáy, và ít lâu sau 9/11, chủ nghĩa vô thần từ vực sâu không đáy đã giết hai chứng nhân của Khải Huyền mười một. Tại luật ngày Chủ nhật, vết thương chí tử của ngôi giáo hoàng được chữa lành, và con thú của Công giáo làm trọn câu đố tiên tri về việc con thú tám (tượng trưng cho sự phục sinh) được ứng nghiệm. Khi ấy, thời kỳ thứ hai của Thời kỳ Tăm tối bắt đầu, như cột mốc thứ ba của Ba-la-am, khi con lừa nói, vạy chìa khóa để một lần nữa mở vực sâu không đáy. Sau 9/11, chủ nghĩa vô thần, con rồng, từ vực sâu đi lên để chiến đấu chống lại vị tổng thống giàu có nhất, kẻ đã khuấy động toàn cõi Hy Lạp. Tại luật ngày Chủ nhật, con thú của Khải Huyền mười bảy đi lên từ vực sâu không đáy, và sự tối tăm lại che khuất mặt trời.

Tại sao là Nashville? Đó là câu hỏi vẫn còn chưa được giải đáp. Nashville đánh dấu sự khởi đầu của giai đoạn ngắn của việc rao truyền sứ điệp tiếng kêu lúc nửa đêm, và giai đoạn ấy bắt đầu bằng một cuộc tấn công hủy diệt bất ngờ do Hội giáo thực hiện, và cũng kết thúc theo cùng một cách. Luật ngày Chủ nhật vào cuối giai đoạn ấy tiêu biểu cho việc cưỡng bách đầu con thú tại Hoa Kỳ, và là sự khởi đầu của sự hủy diệt các thành phố. “Sự hủy diệt” là một đặc điểm mang tính tiên tri của Hội giáo.

Sự Hủy Diệt

“Đêm hôm kia, một quang cảnh hết sức gây ấn tượng đã diễn ra trước mắt tôi. Tôi thấy một khối cầu lửa khổng lồ rơi xuống giữa một số dinh thự đẹp đẽ, khiến chúng lập tức bị hủy diệt. Tôi nghe có người nói: ‘Chúng tôi biết rằng những sự phán xét của Đức Chúa Trời đang giáng xuống trên đất, nhưng chúng tôi không biết rằng chúng sẽ đến quá sớm như vậy.’ Những người khác nói: ‘Các ông đã biết! Vậy thì tại sao các ông đã không nói cho chúng tôi? Chúng tôi đã không biết.’ Từ mọi phía tôi đều nghe những lời như thế được thốt ra.” Thư 217, 1904.

Chín Mươi Một

Khải Huyền “chín mươi một” xác định bản tính của vương quốc Hội giáo là sự chết và sự hủy diệt, vì trong lời tiên tri, một tên gọi tượng trưng cho bản tính.

Chúng có một vua cai trị mình, tức là thiên sứ của vực sâu không đáy; tên người theo tiếng Hê-bơ-rơ là Abaddon, còn theo tiếng Hy Lạp thì có tên là Apollyon. Khải Huyền 9/11.

Abaddon có nghĩa là “sự hủy diệt” hoặc “nơi hủy diệt”, và Apollyon có nghĩa là “kẻ hủy diệt”.

“Các thiên sứ đang giữ bốn ngọn gió, được tượng trưng như một con chiến mã cuồng nộ đang tìm cách thoát ra và lao khắp mặt đất, mang theo sự hủy diệt và chết chóc trên đường nó đi.

“Phải chăng chúng ta sẽ ngủ mê ngay trên bờ mé của thế giới đời đời? Phải chăng chúng ta sẽ đờ đẫn, lạnh lẽo và chết chăng? Ôi, ước gì trong các hội thánh chúng ta có Thần Linh và hơi thở của Đức Chúa Trời được hà hơi vào dân sự Ngài, để họ có thể đứng trên chân mình và sống. Chúng ta cần thấy rằng con đường thì hẹp, và cửa thì chật. Nhưng khi chúng ta đi qua cửa chật, sự rộng rãi của nó là không giới hạn.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Con đường của Hội giáo thuộc tai vạ thứ ba là con đường của Ba-la-am và con lừa cái. Con đường của con ngựa giận dữ của Hội giáo, tức bốn luồng gió tranh chiến của Giăng, con gió dữ dội của Ê-sai, và “gió” hay “hơi thở” của Ê-xê-chi-ên đến từ bốn luồng gió, đi theo một lối từ 9/11 dẫn đến cổng “hẹp” và “chật”. Cổng hẹp ấy là cột mốc thứ ba của Ba-la-am và con lừa cái.

Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đi tới xa hơn, và đứng tại một nơi chật hẹp, nơi không có lối nào để tránh sang bên phải hay bên trái. Khi con lừa thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va, nó quỳ xuống dưới chân Ba-la-am; con giận của Ba-la-am bùng lên, và ông lấy gậy đánh con lừa. Đức Giê-hô-va bèn mở miệng con lừa, và nó nói với Ba-la-am rằng: Tôi đã làm gì ông, mà ông đánh tôi đến ba lần như vậy? Dân số ký 22:26–28.

Con đường của tai vạ thứ ba về sự hủy diệt của Hội giáo đã bắt đầu vào ngày 11 tháng 9, khi Khải Huyền 18:1–3 được ứng nghiệm.

“Giờ đây, có phải xuất hiện lời tuyên bố mà tôi đã nói rằng New York sẽ bị một cơn sóng thần quét sạch chăng? Điều này tôi chưa bao giờ nói. Tôi đã nói rằng, khi tôi nhìn những tòa nhà lớn đang mọc lên ở đó, tầng nọ chồng lên tầng kia, ‘Những cảnh tượng kinh hoàng nào sẽ diễn ra khi Chúa đứng lên để làm cho trái đất rung chuyển dữ dội! Khi ấy những lời trong Khải-huyền 18:1–3 sẽ được ứng nghiệm.’ Toàn bộ chương mười tám của sách Khải-huyền là một lời cảnh báo về những điều sắp giáng xuống trên đất. Nhưng tôi không nhận được ánh sáng đặc biệt nào liên quan đến điều gì sẽ xảy đến cho New York, ngoại trừ việc tôi biết rằng một ngày kia những tòa nhà lớn tại đó sẽ bị quét đổ bởi sự xoay chuyển và lật đổ của quyền năng Đức Chúa Trời. Từ ánh sáng đã ban cho tôi, tôi biết rằng sự hủy diệt đang ở trong thế gian. Chỉ một lời từ Chúa, chỉ một cái chạm của quyền năng vĩ đại Ngài, và những công trình đồ sộ này sẽ sụp đổ. Những cảnh tượng sẽ diễn ra mà mức độ kinh khiếp của chúng ta không thể tưởng tượng được.” Review and Herald, ngày 5 tháng 7 năm 1906.

Câu hỏi vẫn còn đó: Tại sao lại là Nashville? Những quả cầu lửa của Nashville tượng trưng cho một bối cảnh tiên tri trong đó một hạng Cơ Đốc Phục Lâm bị hổ thẹn và, theo Giô-ên, “bị cắt đứt.” Hạng còn lại được mô tả là chẳng hề bị hổ thẹn, và đầy dẫy niềm vui. Niềm vui mang tính tiên tri ấy không phải vì sự phán xét giáng trên Nashville và Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ, nhưng vì sự minh chứng được thể hiện giữa những người trong dụ ngôn có dầu và những người không có dầu. Dầu có nhiều ý nghĩa biểu tượng gắn liền với nó, nhưng một ý nghĩa chủ yếu của dầu là sứ điệp tiếng kêu lúc nửa đêm. Sứ điệp ấy bắt đầu được dần dần mở niêm vào cuối năm 2023, và nó tượng trưng cho sự gia tăng tri thức, điều hoặc bị khước từ hoặc được tiếp nhận. Ô-sê nói rất rõ rằng những kẻ khước từ tri thức thì bị loại bỏ, không còn làm các thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Phi-e-rơ được đặt ở chính giữa cấu trúc của Lê-vi Ký chương hai mươi ba khi ông hiểu những quả cầu lửa của Nashville, và con số ba mươi là một biểu tượng của các thầy tế lễ.

Dân Ta bị diệt vì thiếu sự hiểu biết; bởi người đã từ bỏ sự hiểu biết, nên Ta cũng sẽ từ bỏ người, khiến người không còn làm thầy tế lễ cho Ta nữa; vì người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời người, nên Ta cũng sẽ quên con cái người. Ô-sê 4:6.

Vấn đề về “sự hiểu biết”, hay sự thiếu vắng sự hiểu biết ấy, là một trong những lễ thật gắn liền với sự xuất hiện của các quả cầu lửa ở Nashville. “Sự hiểu biết” về mặt tiên tri, hay sự thiếu vắng sự hiểu biết ấy, đánh dấu sự khởi đầu của việc công bố tiếng kêu lúc nửa đêm, và giai đoạn đó kết thúc với vấn đề vâng phục Lời Đức Chúa Trời, như được tượng trưng qua vấn đề ngày Sa-bát và Chủ nhật. Đấng Christ luôn minh họa phần cuối bằng phần đầu, và vào lúc ban đầu, sự vâng phục Lời Đức Chúa Trời là sứ điệp cảnh báo đã được ban cho A-đam và Ê-va trong vườn.

Vấn đề vâng phục vào thời kỳ cuối cùng không thể bị giới hạn trong một khu vườn duy nhất nếu, như Chị White nói, “mọi quốc gia sẽ đều tham dự.” Vấn đề ngày Sa-bát và ngày Chủ nhật là sự lặp lại của thử thách ban đầu dành cho A-đam và Ê-va trong vườn, và được lặp lại trên toàn thế giới vào thời kỳ cuối cùng. Thử thách ấy bắt đầu tại đạo luật ngày Chủ nhật ở Hoa Kỳ, cũng là thời điểm chấm dứt thời kỳ rao truyền tiếng kêu lúc nửa đêm.

Sự công bố sứ điệp cảnh báo rằng Đấng Christ đang đến chỉ được ban cho những người đã tiếp nhận sự gia tăng tri thức từ việc mở niêm phong sứ điệp về sự mặc khải của Đức Chúa Jêsus Christ, việc đã bắt đầu vào cuối năm 2023. Một sự thử nghiệm về tri thức, hoặc về sự thiếu hụt tri thức ấy, được hoàn tất tại cuộc tấn công ở Nashville. Sự thử nghiệm mang tính quyết định ấy, trong ba sự thử nghiệm đã bắt đầu khi việc mở niêm phong diễn ra vào năm 2023, được đặt nền trên đầu, tức là “tri thức” chứa đựng trong sứ điệp tiên tri đã được mở niêm phong khi ấy.

“Kiến thức” được mở án thử nghiệm và cuối cùng được bày tỏ, như đầu là bài thử nghiệm thứ ba và là giấy quỳ. Bài thử nghiệm ấy khởi đầu thời kỳ công bố sứ điệp của tiếng kêu lúc nửa đêm, vốn kết thúc tại bài thử nghiệm của sự vâng phục. Bài thử nghiệm về sự vâng phục ấy được thực hiện nơi Ê-va, người tượng trưng cho hội thánh, và A-đam, người tượng trưng cho nhà nước. Sự kết hợp của hai thực thể ấy được hoàn tất khi đầu con thú được cưỡng bách thi hành. Bài thử nghiệm trong vườn là bài thử nghiệm vào lúc cuối cùng. Đó là một bài thử nghiệm dành cho nam và nữ, bao hàm sự kết hợp giữa hội thánh và nhà nước, là một người nam và một người nữ. Sứ điệp cảnh báo được mở án, dẫn đến bài thử nghiệm cuối cùng của sự vâng phục, được tượng trưng bởi cây “kiến thức” về điều thiện và điều ác.

Nashville là biểu tượng của nền giáo dục Hy Lạp trong xứ của con thú giống như chiên. Nền giáo dục Hy Lạp là giáo dục giả dối; đó là tri thức xấu, còn tri thức tốt là nền giáo dục chân thật. Hội đồng quản trị tập thể duy nhất mà Ellen White từng đồng ý tham gia là của Madison College, tọa lạc tại Nashville, nơi được gọi là “Athens of the South.” Nashville là biểu tượng của nền giáo dục Hy Lạp, tức nền giáo dục giả dối. Giáo dục giả dối là tri thức giả dối. Ý nghĩa của Nashville song song với tính biểu tượng của New York City và Ngũ Giác Đài.

Chúng ta sẽ tiếp tục những điều này trong bài viết kế tiếp.

Bản thảo 188, 1905

“Khi tôi ở Nashville, tôi đã nói chuyện với dân sự, và trong đêm, có một quả cầu lửa không lồ từ trời giáng xuống và dừng lại tại Nashville. Từ quả cầu ấy, những ngọn lửa phóng ra như những mũi tên; nhà cửa bị thiêu đốt; nhà cửa chao đảo rồi sụp đổ. Một số người của chúng ta đang đứng tại đó. Họ nói: ‘Đúng như chúng ta đã dự liệu, chúng ta đã chờ đợi điều này.’”

Những người khác thì vò tay trong cơn quẫn quại và kêu cầu Đức Chúa Trời xin thương xót. Họ nói: ‘Các người đã biết điều ấy, các người đã biết rằng việc này sắp đến, mà không hề nói một lời nào để cảnh cáo chúng tôi!’ Họ dường như gần như muốn xé họ ra từng mảnh, khi nghĩ rằng họ chưa bao giờ nói cho họ biết hoặc đưa ra bất cứ lời cảnh báo nào cả.” Bản thảo 188, 1905.